

[Lønger]

greb, som hedder kommunale fordele af det økonomiske opsving, underforstået: på grund af regeringens politik. At der foreligger en sådan forbedring i den kommunale økonomi som følge af regeringens politik, vil vi bestribe. Tværtimod har kommunerne måttet skære ned og skære ned og påtage sig flere og flere byrder, dels ved direkte pålæg, dels som følge af oprydningsarbejdet efter regeringen, idet de sociale problemer i høj grad er kommunale udgifter og en stigende andel af de kommunale udgifter. Derfor er lovforslagets mål for indgrebet, nemlig likviditeten og ikke kommunernes økonomiske situation i det hele taget, et meget upræcist og næsten forskruet mål at bruge i denne forbindelse. Hr. Henning Rasmussen har nævnt en række eksempler på det.

Ministeren siger i bemærkningerne, at det ikke er meningen at begrænse kommunernes aktivitet, og hun nævner som eksempel et anlægsarbejde, man måske har sparet op til i flere år. Men det, som ministeren med god grund udtrykkelig ikke nævner, er den situation, at en kommune måske i slutningen af 1983 har hjemtaget nogle lån til brug for et af de formål, som man fortsat må låne til, f.eks. energiinvesteringer eller energibesparende formål. Denne problematik går ministeren ganske uden om i bemærkningerne, men der findes kommuner, som er kommet i klemme eller vil komme i klemme af denne grund.

Likviditetsmålet er et utrolig dårligt og upræcist mål, men som udtryk for at pålægge kommunerne denne ekstrabyrde kan det selvfølgelig være godt nok, al den stund der i øvrigt er tale om ganske fiktive størrelser i sammenhæng med, hvad der er indholdet i en eventuel forbedring i kommunernes økonomi.

Jeg vil godt give hr. Ole Vig Jensen lidt ret i den kritik, som han også antydede, i det omfang han overhovedet ville antyde nogen kritik som forligspartner. Man kunne jo lige så godt trække lod som at bruge den metode, ministeren har brugt her.

At tage likviditeten pr. 31. december 1983 som udgangspunkt for den bundne opsparring er yderligere dårligt, fordi den viden, man havde i kommunerne, da man i september 1983 vedtog budgetterne, også om likviditeten ved årets udgang, jo er indgået som en af forudsætningerne for budgettet for

1984, og derfor har kommunerne ganske enkelt ikke disse penge tilovers, når vi når frem til juli måned.

Er de så brugt eller budgetteret brugt, som ministeren frygter i følgebemærkningerne? Nej, det er de ikke; de er i stort omfang indgået i det allerede nu lagte budget, bl.a. på grund af de nedskæringer i bloktilskuddene, som skete sidste år. Nedskæringerne som følge af disse ændringer i bloktilskuddene er dermed dæmpet lidt, og det er nok snarere det, der er ministerens ærinde. Det svarer også bedre til de udtrykte hensigter bag forslaget til lov om bunden opsparring for visse amtskommuner, som vi jo også behandler i dag. Men uanset ministerens ærinde og hensigt har kommunerne disponeret over de midler, som udgør den bedre likviditet, og derfor vil de kun kunne indbetales pr. 1. juli, hvis der sker nogle meget hurtige nedskæringer i de kommunale budgetter. Det kan godt være, at de ligger i kassen den 31. december, men det er ikke planlagt, at de skal ligge der den 1. juli.

Der findes også kommuner, som har hjemtaget for store refusioner, og som skal betale dem tilbage. Det påvirker også deres likviditet. Med ministerens forslag skal disse kommuner skaffe disse penge to gange. Der kan ligge nogle restancer, hvor den samme problemstilling gør sig gældende.

Alt i alt har kommunerne imidlertid ikke haft fordel af regeringens politik. Indgrebene i kommunernes økonomi, som er sket i to omgange, har alt i alt forringet den, og derfor er det utrolig fortænkt at tale om en økonomisk fordel af et opsving. Det svarer til at opstille et regnskab og tage hele udgiftssiden ud på forhånd eller at tage en bestemt virksomhed, der foretager nogle investeringer for senere at få nogle indtægter, og så sætte det tidspunkt til 0, hvor udgifterne, investeringen, ophører og indtægterne måske begynder at komme.

Nej, hvem har egentlig haft fordel af det, som regeringen i begrundelsen for dette lovforslag kalder det økonomiske opsving? Det er der selvfølgelig flere grupper der har, men lad os tage de store kursstigninger på aktier, der er sket med denne regering, og som udtrykker, hvem der for alvor har grund til at synes om regeringen. Hvorfor skal disse fordele i grunden ikke inddrages? Det er nogle, man ikke har regnet med, som hr. Maisted